कलत्रं भूरू अभूत् तस्य, राज्ञी विष्णुमती तथा;
एका रत्नानि सुषुवे, न तावद् अपरा सुतं । 8
एकदा मृगयासंगाद् भ्राम्यतश् च 'अस्य भूपतेः
अभूत् सान्दिल्यमुनिना समं परिचयो वने । 9
सो ऽस्य पुत्रार्थिनो राज्ञः कौशाम्बीम् एत्य साधितं
मन्त्रपूतं चरुं राज्ञीं प्राशयन् मुनिसत्तमः । 10
ततस् तस्य सुतो जज्ञे सहस्रानीकसंज्ञकः,
शुशुभे स पिता येन, विनयेन गुणो यथा । 11
युवराजं क्रमात् कृत्वा शतानीको ऽथ तं सुतं,
संभोगैर् एव राजा 'अभून् न तु भूभारचिन्तनैः । 12
अथ 'असुरैः समं युद्धे प्राप्ते साहायकेच्छया
दूतस् तस्मै विसृष्टो ऽभूद् राज्ञे शक्रेण मातलिः । 13
ततो योगन्धराख्यस्य हस्ते धुर्यस्य मन्त्रिणः,
सुप्रतीकाभिधानस्य मुख्यसेनापतेश् च सः । 14
समर्प्य पुत्रं राज्यं च, निहन्तुम् असुरान् रणे
शक्रान्तिकं शतानीकः सह मातलिना ययौ । 15
असुरान् यमदंष्ट्रादीन् बहून् पश्यति वासवे
हत्वा तत्र 'एव संग्रामे प्राप मृत्युं स भूपतिः । 16
मातल्यानीतदेहं च देवी तं नृपम् अन्वगात्,
राजलक्ष्मीश् च तत्पुत्रं सहस्रानीकम् आश्रयत् । 17

Digitized by Google